

Cors van der Meer: het rekenwonder van de Veense veiling

“Mijn vader was in de Veense veiling tientallen jaren het aanspreekpunt voor tuinders en handelaren, in goede en slechte tijden. Hij was een echte regelaar op wie niemand tevergeefs een beroep deed,” aldus oudste zoon Charles over zijn vader Cors van der Meer die zijn hele werkzame leven in de Groenten- en Bloemenveiling Eendracht Maakt Macht in Roelofarendsveen doorbracht. Cors begon er in 1936 op de administratie en werd als snel veilingmeester. Hij bleef tot 1975 aan de veiling verbonden.

In de rekenkunst was hij bijzonder vlot. “Als veilingmeester zat hij naast de klok en zag alle partijen groenten en later ook bloemen voorbij komen. Tijdens het veilen maakte hij meteen de rekensom en schreef de uitkomst in de veilinglijsten. Hij deed dat zo razendsnel, dat hij de bijnaam ‘het rekenwonder van de Veense veiling’ kreeg. Voor een deel moeten het automatismen zijn geweest, hij maakte natuurlijk vaak hetzelfde soort berekeningen. Maar ik herinner me ook dat er een keer een rekenwonder bij Mies Bouwman op tv was die een heel moeilijke som kreeg voorgelegd. Mijn vader loste de som net iets sneller op,” aldus Charles.

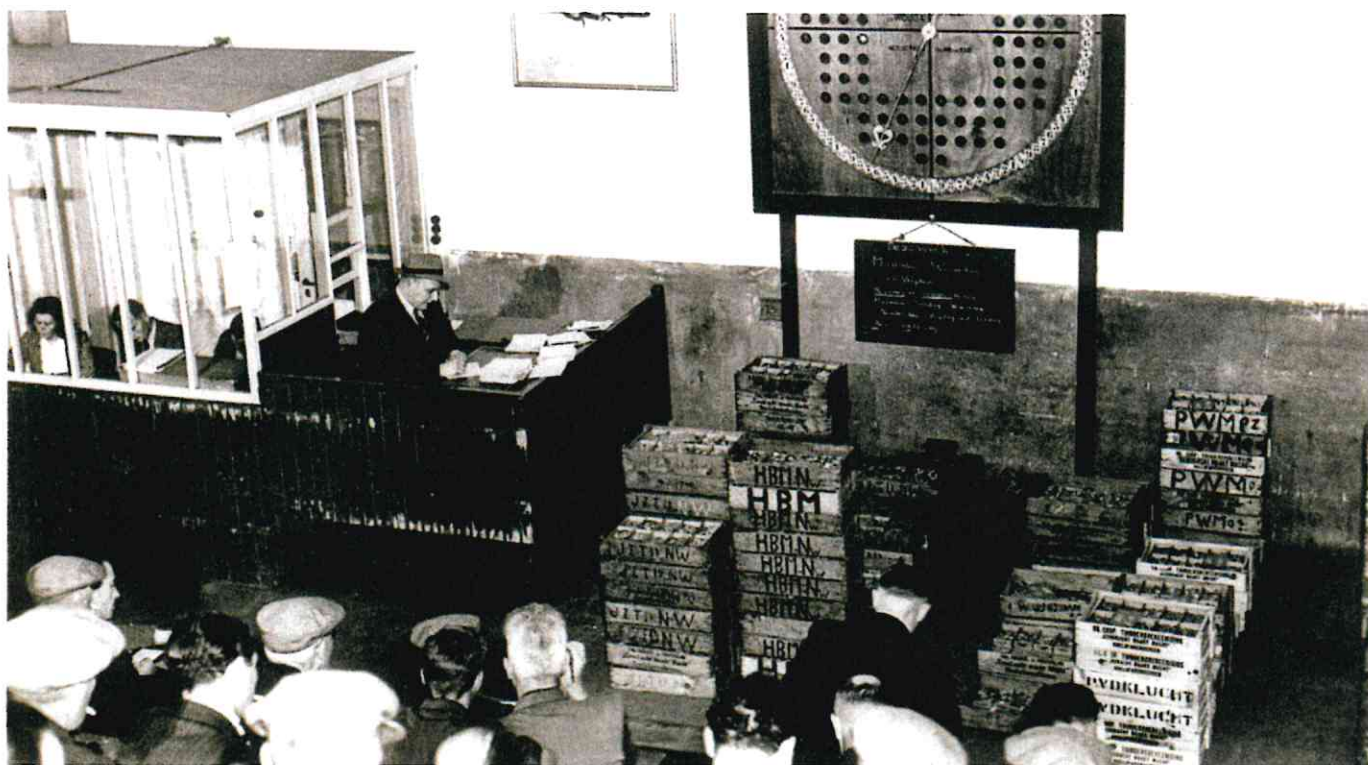
Cors van der Meer (1918-1975) werd aan het Noordeinde geboren als zoon van Bert van der Meer (Bert van Corse) en Annie Koek. Hij kwam gezond ter wereld en de eerste twee jaar groeide hij voorspoedig op, maar daarna ging het mis. Zus Riet van der Meer (88): “Mijn moeder vertelde altijd dat hij toen een kou moet hebben opgelopen die ontaarde in kinderverlamming. Daar heeft hij een korter rechterbeen aan overgehouden, waardoor hij mank liep. Hij kreeg daarvoor een speciale schoen met een beugel aangemeten. Hiervoor moest hij vaak naar het ziekenhuis in Leiden.” “Ondanks alles liet hij zich niet kisten. Hij slaagde voor de

middelbare school in Leiden en had veel vrienden. Met hen organiseerde hij feesten op een schuurzolder, Cors zorgde voor de muziek en het was dikke pret. Hij ging zelfs een keer achterop de motor drank halen in Brabant. Dat laatste vonden mijn ouders niet leuk,” aldus Riet.

Het organiseren zat er al vroeg in, want Cors was medeoprichter van de biljartclub De Vier Heemskinderen (DHV). Dit was een sport die hij ondanks zijn handicap graag beoefende. Daarnaast was hij een verwoed klaverjasser. “Bij ons thuis lagen de kaarten altijd al geschud, want als het even kon, dan werd er geklaverjast. Dat was altijd erg gezellig,” aldus Charles, een van de zes kinderen die Cors samen met Gerda Wesselman kreeg.

Vrolijk

Charles: “Ik kan me niet herinneren dat hij veel over zijn handicap klaagde, hij was juist vooral vrolijk en positief ingesteld. Maar de handicap heeft zijn loopbaan wel in de weg gestaan. Hij was minder mobiel, een aangepaste auto bestond toen nog niet. Hij was daardoor van anderen afhankelijk. Toen we op het Zuideinde woonden, werd hij ‘s ochtends vaak opgepikt door Co Bakker, maar ook anderen stopten voor hem. Hij had vroeger directeur van de veiling

Cors van der Meer, met hoed op, als veilingmeester aan het werk in de oude veiling. Op de voorgrond de kopertribune met onder de klok enkele partijen aardbeien.

Cors van der Meer omringd door waarschijnlijk collega's.

in Vleuten kunnen worden, maar vanwege zijn handicap heeft hij er vanaf gezien.”

“Verder was hij een echte regelaar op wie niemand tevergeefs een beroep deed. Ik herinner me dat in de winter vaak tuinders bij ons thuis aanklopten voor een voorschot op de oogst van de daaropvolgende zomer. Dat moest bij ons thuis gebeuren om het voor anderen verborgen te houden. Mijn vader hield dat allemaal in een boek bij. 's Zomers hield hij dan na het veilen steeds mondjesmaat een bedrag op de opbrengst in, tot de schuld was vereffend. Voor zijn medewerking kreeg hij dan vaak een beloning in natura, bijvoorbeeld een kistje aardbeien of een paar maaltjes bonen,” aldus Charles.

“En ook handelaren wisten hem te vinden als er iets moest worden geregeld. Het was een andere tijd, de handel was kleinschaliger. De bloemeninkopers kenden mijn vader en hij kende alle inkopers persoonlijk. Het was vaak een kwestie van vertrouwen. Zo kocht mijn vader soms namens de veiling een partij bloemen in, om die vervolgens via exporteurs in Aalsmeer te verhandelen. Hij deed dit altijd in het belang van de kwekers. Dit soort werkzaamheden zijn later overgenomen door commissaires zoals Co Bakker en Jan de Jong. Maar de handelaren hielpen hem ook. Het waren markt mensen die overal de weg wisten. Als er op de veiling een klokje of horloge nodig was, dan kon hij terecht bij de eigenaar van Zurel die naast bloemen ook in dergelijke spullen handelde.”

Verder wil Charles er nog graag aan toevoegen dat de avondveiling voor een feestdag, zoals Moederdag, Pasen en Kerstmis, voor zijn vader een zeer gezellig gebeuren was. “Alle grote exporteurs uit Aalsmeer kwamen dan hier naar toe. De bloemen werden vaak voor een goede prijs geveild en daarna was er een gezellig samenzijn bij café Wagenaar, waar menig borreltje werd gedronken.”

Correspondent

En alsof hij het op de veiling niet druk genoeg had, was hij ook nog correspondent voor drie kranten, de Leidse Courant, het Leidsch Dagblad en Trouw. “Veel jaren heeft hij het plaatselijk nieuws onder de bevolking gebracht. Na raadsvergaderingen zat hij vaak tot 's nachts twee à drie uur te werken om het op tijd in de krant te krijgen. Soms ging het wel eens mis, Ik herinner me dat hij eens een lovende

recensie had geschreven over een toneeluitvoering in Nieuwe Wetering. Later bleek dat de uitvoering kort na het begin na een ruzie was afgebroken. Toen kwam uit dat mijn vader het stukje had gemaakt aan de hand van het programmaboekje. Dat deed hij wel vaker. Dat correspondentschap heeft hij jarenlang volgehouden. Hij raakte in die tijd goed bevriend met Joop Wagenaar, de latere burgemeester,” aldus Charles. “En hij was natuurlijk, zoals iedereen in die tijd, een goed katholiek. Jaarlijks hielp hij mee bij het organiseren van de kerkeveiling in de Pancratiuszaal, een hele happening in die tijd. Zo'n veiling, waarbij parochianen allerlei producten beschikbaar stelden, leverde in die tijd echt veel geld op, soms wel meer dan 50.000 gulden. Dat geld ging dan naar de kerk St. Petrus' Banden. Toen in 1965 de veiling naar de Googerpolder verhuisde, zijn wij in de Nieuwstraat in de nieuwe parochie gaan wonen. Daar werd hij meteen betrokken bij de kerk Maria Presentatie. Kortom, hij zat niet stil, hij was eigenlijk nooit thuis.”

Directeur Nic. Turk feliciteert Cors van der Meer met zijn zilveren jubileum bij de veiling. In het midden Gerda van der Meer-Wesselman.

Zilveren jubileum

Bij de viering van zijn zilveren jubileum bij de veiling in 1961, was Cors van der Meer een keer zelf het onderwerp van een artikel in de Leidse Courant. Daarin wordt hij geprezen door directeur Nic. Turk. De directeur vertelt hoe Cors in de beruchte crisisjaren als stempelaar aan de veiling begon, waarna hij zich al snel ontwikkelde tot een der beste krachten. “Het bedienen van de veilingklok en het uitrekenen van de prijzen is voor hem kinderwerk,” aldus Turk. Kassier Piet Koek meldt in het artikel dat Cors nooit een sleur van zijn werk maakte. “Hij is altijd een voorbeeld voor anderen.”

Charles: “Als ik zo terugkijk ben ik er trots op dat hij mijn vader was. Hij heeft veel voor de gemeenschap in Roelofarendsveen betekend. En veel mensen zijn hem nog steeds niet vergeten. Toen mijn dochter nog niet zo lang geleden iemand vertelde wie ze was, kreeg ze als antwoord ‘oh, je bent een kleindochter van Cors van der Meer’. Dat vind ik toch mooi.”

Fons van Rijn